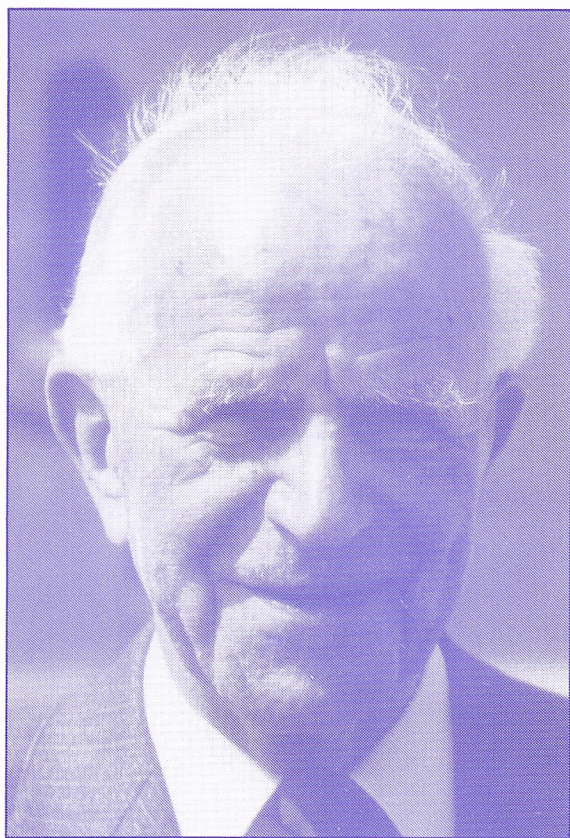

**Op donderdag 3 februari 2000
overleed in het rust-en verzorgingshuis
Heilig Hart te Kortrijk
onze medebroeder**

Maurits Quartier
salesiaan van Don Bosco

Maurits Quartier

Hij was 86 jaar.

*geboren te Harelbeke op 30 mei 1913
eerste professie Groot-Bijgaarden op 2 september 1945
eeuwige professie te Groot-Bijgaarden op 4 augustus 1951
priesterwijding te Turijn op 1 juli 1954*

1944-1945	Groot-Bijgaarden - noviciaat
1945-1949	Leuven student - filosofie (Univ)
1949-1951	Grand-Halleux - leraar
1951-1955	Rome (Gregoriana) - student theologie
1955-1959	Groot-Bijgaarden - studieprefect
1959-1963	Groot-Bijgaarden - directeur
1963-1964	Groot-Bijgaarden - studieprefect
1964-1965	Heverlee - directeur
1965-1972	Oud-Heverlee - directeur
1972-1978	Sint-Pieters-Woluwe - provinciaal
1978-1979	Kortrijk - sabbatjaar
1979-1981	Heverlee (Don Boscopedal) directeur
1981-1987	Hoboken - directeur
1987-1994	Eeklo - hulp Paterskerk
1994-2000	Kortrijk - op rust gesteld

Hij overleed te Kortrijk op 3 februari 2000

HOMILIE

Geachte familie, beste medebroeders en zusters,
goede vrienden van mijnheer Quartier,

Ter gelegenheid van zijn 80ste verjaardag in 1993
schreef mijnheer Quartier het volgende:

'Mijn 80ste verjaardag heb ik beleefd als een gelegenheid om God te danken voor alles waardoorheen Hij mijn leven geleid en begeleid heeft, want uiteindelijk komt alles van Hem. Ik beleef mijn 80ste verjaardag ook als het begin van een nieuwe periode in mijn leven, die naar alle waarschijnlijkheid wel de laatste periode van mijn leven hier beneden zal zijn. Het kan moeilijk anders dan dat deze periode vroeg of laat eindigt - en laat ons hopen gelukkig eindigt - bij de definitieve ontmoeting met de Heer van alle

goeds en de Vader van alle mensen. Bijgevolg moet ik mij daarop ernstig voorbereiden. Dat wil ik dan ook doen!

Op het laatste moment van mijn leven zal de Heer er wel bij zijn en Zijn Moeder eveneens. Heel zeker. Dat vragen we haar toch voortdurend, in elk weesgegroet, al die jaren reeds! Dus: vertrouwen, en intussen eerlijk proberen.'

Wij, zijn familie, medebroeders, zusters en vrienden hadden de laatste periode van zijn leven liever anders gewild. Het deed pijn gaandeweg geen echt contact meer met hem te krijgen. Wij danken en waarderen zijn familie, medebroeders en vrienden die hem toch trouw zijn blijven bezoeken. Wij danken en waarderen alle mensen van het Heilig Hart-rusthuis te Kortrijk, die hem met veel toewijding hebben verzorgd. Met mijnheer Quartier geloven wij dat de Heer en Zijn Moeder hem ook tijdens die laatste levensfase nabij zijn geweest en dat hij mag genieten van de definitieve ontmoeting met de Heer van alle goeds en de Vader van alle mensen.

Met eerbied en genegenheid mogen wij terugblikken op het toegewijd en rijkgevuuld leven van mijnheer Quartier, die de vele talenten die hij gekregen heeft, ten volle heeft benut.

Maurits was de derde oudste in een gezin van 10 kinderen. Door zijn familie werd hij 'nonkel pater' genoemd om hem te onderscheiden van zijn jongere broer, priester in het bisdom Brugge, die als 'nonkel pastoor' werd aangesproken. In het gezin waren er nog 2 kloosterzusters. Iedere roeping vindt zijn wortels in het gezin. De ouders van mijnheer Quartier waren diepgelovige, sociaal bewogen mensen. Vader

en moeder hadden een vlasbedrijf. Ze hebben samen met hun kinderen keihard gewerkt. Na enkele jaren studie in de middelbare handelsschool te Menen, heeft Maurits 12 jaar lang meegewerkt in het vlasbedrijf. Hij had een enorme werkkraft, die hij zijn leven lang behouden heeft.

Als soldaat heeft hij in 1940 de achttiendaagse veldtocht meegemaakt en vanuit de linies tijdens de beruchte Leieslag zag hij het vlasbedrijf van zijn ouders in de vlammen opgaan. Met vele anderen, onder wie zijn eigen broer, werd hij als krijgsgevangene naar Duitsland gevoerd. In het krijgsgevangenenkamp heeft hij heel sterk de geestelijke nood van zijn medesoldaten gevoeld en daar heeft hij zijn roeping ontdekt. Gelukkig kon hij na korte tijd vrijkomen.

In het jaar 1941 bood hij zich op 28-jarige leeftijd aan bij de afdeling Late Roepingen te Kortrijk. Aan de toenmalige directeur, mijnheer Nysen, drukte hij het verlangen uit om priester te worden. Hij volgde een zogenaamde stoomcursus van 2 jaar en zat als 30-jarige op de schoolbanken samen met de leerlingen van de retorica. Met brio behaalde hij zijn humanioradiploma via de middenjury. In deze jaren bleek dat mijnheer Quartier niet alleen zeer werkzaam en handig was, maar ook heel wijs en verstandig.

Maurits werd heel sterk geboeid door de figuur van Don Bosco, door de manier van leven van de salesianen en door hun werk. Op 27 april 1944 deed hij

vanuit Kortrijk een schriftelijke aanvraag om toegelaten te worden tot het noviciaat en om voor altijd bij Don Bosco te mogen blijven.

'Zeer Eerwaarde Heer Bestuurder, nu voor mij het ogenblik daar is om een richting in te slaan, die over mijn verdere levensloop beslissen zal, ben ik zo vrij mij in deze tot U te richten. Sedert lang noopt een dringende drang in mij om mij geheel en al aan God en aan het heil der zielen toe te wijden. De levenswijze, het actief apostolaat en het voortdurende gebedsleven van de salesianen beantwoorden ten volle aan de gedachte, die ik mijzelf gevormd heb over mogelijk apostolaat in de toekomst. Zij komen ook, naar mijn bescheiden oordeel, het best met mijn aard en karakter overeen. Daarom ben ik zo vrij, na rijp beraad en steunend op de genade Gods, door uw bemiddeling toelating te vragen, mij aan te sluiten bij u en uw medebroeders, en binnen te treden in de salesiaanse sociëteit.'

Op 24 augustus 1944 zette hij de stap naar het noviciaat te Groot-Bijgaarden. Omdat hij uitzonderlijk begaafd was, mocht hij aan de Katholieke Universiteit te Leuven filosofie studeren, waar hij een licentie behaalde. Daarna werd hij voor 2 jaar tot professor filosofie benoemd in ons eigen scholasticaat te Farnières. Zijn theologiestudies deed hij aan de pauselijke universiteit 'Gregoriana' te Rome. Ook daar behaalde hij het licentiaatsdiploma. Na zijn derde jaar theologie mocht hij omwille van zijn leeftijd reeds op 1 juli 1954 tot priester gewijd worden in Turijn.

Van het jaar 1955 tot 1964 heeft mijnheer Quartier zijn beste krachten ingezet in het vormingshuis van het postnoviciaat te Groot-Bijgaarden, waar hij filosofie-

professor was en 4 jaar directeur van de gemeenschap.

Hij was één van de pioniers van onze studentenpeda die in 1964 opengesteld werd te Heverlee. Na één jaar echter werd hij aangesproken om directeur te worden in het vormingshuis van theologie te Oud-Heverlee: dat was van 1965 tot 1972. In deze woelige jaren van grote veranderingen in maatschappij, Kerk en ook in de kloostergemeenschappen - niet het minst in de vormingshuizen - heeft hij aan ons, die toen in Oud-Heverlee studeerden, met onuitputtelijk geduld en grote luisterbereidheid ruimte gegeven om te groeien en onze weg te zoeken. Door zijn dialooghouding heeft hij menige breuk voorkomen en ons geholpen om met elkaar te blijven samenleven ondanks verschillen van mening en aanvoelen.

Zijn ambtsperiode als provinciaal van 1972 tot 1978 was eveneens gekleurd door een enorme werkkraft, een immense luisterbereidheid, door geduld, wijsheid en voorzichtigheid om toch maar niemand pijn te doen. Hij leed eronder wanneer hij een medebroeder een moeilijke opdracht moest toevertrouwen of wanneer hij iemand toch moest vermanen.

Na één jaar Kortrijk, waar hij wat op adem mocht komen, werd hem opnieuw gevraagd om achtereenvolgens als directeur verantwoordelijkheid te dragen voor de Don Boscopeda te Heverlee en voor ons huis van Hoboken.

In 1987 heeft hij met grote zorgzaamheid en met de eenvoud die hem sierde, de dienst van de Paterskerk te Eeklo waargenomen. De gewone bezoekers kenden de kleine, iets gebogen gestalte, die zich stil door de kloostergangen en de kerk bewoog. Zijn rustige stem boezemde vertrouwen in: de biechtstoel en de spreekkamer waren de plaatsen waar mensen in moeilijkheden bij hem terecht konden.

Ook buiten onze Vlaamse salesiaanse provincie was mijnheer Quartier goed gekend en geliefd. Te Rome maakte hij 3 Algemene Kapittels mee, waar hij gewaardeerd werd om zijn goede inzichten en zijn eenvoud.

Hier in Vlaanderen was Maurits sterk betrokken bij de voorbereiding van het CKS (Centrum voor Kerkelijke Studies) en zeer actief in de vergaderingen van de vormingsverantwoordelijken van de Vlaamse mannelijke religieuzen in de jaren zestig.

Ook met zijn familie was Maurits erg begaan. Een familielid getuigt: *'Je kon bij nonkel pater met alles terecht: met moeilijke vragen, hevige uitingen van protest en grote problemen. Hij nam je vraag over, bekeek die van alle kanten en hij kreeg het zover dat de oplossing uit jezelf leek te komen. Je kwam steeds met een gevoel van vrede en van verrijking van hem terug'.*

Bij familiefeesten was Maurits er gaarne bij. Hij kon er intens van genieten.

Mijnheer Quartier was een priester met een hart zo ruim als het strand van de zee zoals dat van Don Bosco. Zijn salesiaans priesterleven voedde hij met

degelijke lectuur, met persoonlijk en gemeenschap-
pelijk gebed. In onze gemeenschappen was hij een
geliefd medebroeder. Hij aanvaardde de mensen met
de liefde van de goede herder. Daarbij heeft hij nooit
aan zichzelf gedacht. Hij was dikwijls zeer vermoeid,
maar wilde niemand afwijzen.

In zijn begeleiding heeft hij veel betekend voor mede-
broeders, zusters en Lekehelpsters van Don Bosco,
voor priesters en religieuzen buiten onze congregatie
en voor leken. Hij was een bewogen geestelijke leider
of biechtvader en een goed raadsman.

*Mijnheer Quartier, Maurits, nonkel pater,
alles wat je gedaan hebt, heb je met zachtheid gedaan
en daardoor ben je bij veel mensen geliefd.*

*Door je eenvoud heb je genade gevonden bij God
en bij de mensen.*

*Aan u, de zachtmoedige en de nederige in persoon,
heeft God in zijn barmhartigheid
zijn geheimen geopenbaard.*

Aan u zegt de goede Meester nu:

*'Uitstekend, goede en trouwe dienaar,
ga binnen in de vreugde van uw Heer'.*

Piet Palmans
provinciaal

Kortrijk
10 februari 2000

